

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2006 r. — Martin Avendano i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-45/06)

(2006/C 143/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Javier Martin Avendano i inni [Przedstawiciele: S. Rodrigues i A. Jaume, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie odmowy organu powołującego wpisania skarżących na listę urzędników awansowanych do grup A*10 i B*10 w postępowaniu w sprawie awansu za rok 2005 w postaci decyzji wynikających w dorozumiany sposób z Informacji administracyjnej nr 85-2005 z dnia 23 listopada 2005 r.;
- wskazanie organowi powołującemu skutków uchylenia zaskarżonych decyzji w szczególności przekwalifikowanie grup skarżących w zależności od przypadku na grupę A*10 z mocą wsteczną od dnia 1 marca 2005 r. lub na grupę B*10 z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2005 r.;
- ewentualnie uznanie skarżących przez stronę pozwaną za uprawnionych do awansowania w zależności od przypadku do grupy A*10 lub do grupy B*10 przy następnym awansie oraz zasądzenie od pozwanej odszkodowania w związku z brakiem awansowania w zależności od przypadku do grupy A*10 od dnia 1 marca 2005 r. lub do grupy B*10 od dnia 1 stycznia 2005 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący są urzędnikami w starych grupach A7 lub B2. Wskutek wejścia w życie nowego regulaminu pracowniczego ich grupy zostały zastąpione odpowiednio grupami A*8 i B*8 w oparciu o art. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Twierdzą oni, że ich kariera zawodowa została spowolniona w związku z tym, że nowy system zaszerogowania przewiduje dodanie dodatkowych grup A*9 i B*9 pomiędzy

dawnymi grupami A7 (po zmianie A*8) i A6 (po zmianie A*10), a także pomiędzy dawnymi grupami B2 (po zmianie B*8) i B1 (po zmianie B*10).

Na poparcie swej skargi skarżący podnoszą, że zastosowanie wobec nich art. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego bez żadnego środka szczególnego mającego na celu rekompensatę im szkody poniesionej w karierze, jest niezgodne z prawem. Ten zarzut bezprawności oparty jest przede wszystkim na naruszeniu zasady równoważności między starą a nową strukturą kariery, ustanowionej w art. 6 regulaminu pracowniczego. Przy zastosowaniu tej ostatniej organ powołujący powinien był wpisać skarżących na listę urzędników awansowanych do grup A*10 i B*10 w ramach postępowania w sprawie awansów 2005.

Skarżący uważają też, że padli ofiarą naruszenia zasady równości traktowania w stosunku do swych kolegów z grup A7 i B2, którzy zostali awansowani przez wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnoszą wreszcie z jednej strony naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, powstałych u nich wskutek zapewnienia Rady i Komisji co do tego, że nowa struktura kariery nie spowoduje pogorszenia ich warunków pracy, a z drugiej — naruszenie praw nabytych, a także nadużycie władzy.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Skareby przeciwko Komisji

(Sprawa F-46/06)

(2006/C 143/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carina Skareby (Bichkek, Kirgistan) [Przedstawiciele: S. Rodrigues i Y. Minatchy, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 25 stycznia 2006 r. zawierającej odpowiedź na zażalenie skarżącej oraz stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery skarżącej za okres od dnia 1 stycznia 2004 do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- zasądzenia na rzecz skarżącej odszkodowania i zadośćuczynienia tytułem szkód, krzywd zawodowych oraz osobistych, których wartość skarżąca określa w części na 20 000 EUR, pozostawiając pozostałą część słusznościowej ocenie Sądu;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi po pierwsze brak poszanowania zasad dotyczący sporządzenia sprawozdania z przebiegu kariery. Skarżąca twierdzi, że administracja naruszyła zasady proceduralne określone w ogólnych przepisach administracyjnych do art. 43 regulaminu pracowniczego i popełniła oczywiste błędy w ocenie, jak również nie uzasadniła swojej decyzji.

Następnie skarżąca podnosi naruszenie prawa do obrony, obowiązku staranności oraz zasady dobrej administracji.

W końcu skarżąca twierdzi, że administracja dopuściła się nadużycia władzy oraz naruszenia przepisów proceduralnych.
